

NR
3
2014

INFORMATOR KATOLICKI

Co możemy zrobić dla
głodujących na świecie

s. 3

Msze św. niedzielne
w Diecezji Oslo

s. 8

Odnowiona
Villa Maria

s. 16

Apel biskupów norweskich i Caritasu: Razem w solidarności wobec przemocy i prześladowań w Iraku

Kościół katolicki i Caritas Norge łączą się razem w solidarności ze wszystkimi ludźmi, którzy są prześladowani i atakowani przez terrorystów z państwa islamskiego (IS) w Iraku.

Chrześcijanin, yazydzi i inne mniejszości narażone są na bardzo poważne nadużycia i potrzebują naszego wsparcia. Co najmniej 200 000 Irakijczyków zostało wysiedlonych tylko w przeciągu jednego tygodnia. W Erbil co najmniej 180 000 szuka dachu nad głową. Potępiamy prześladowania zarówno jednostek jak i grup religijnych.

Papież Franciszek modlił się za ofiary konfliktu w Iraku podczas swojej modlitwy Anioł Pański w Rzymie zeszłej niedzieli. papież wyszedł z następującym orędziem:

«Tysiące ludzi, między innymi wielu katolików, jest brutalnie wyrzucanych ze swoich domów,

dzieci umierają z głodu i pragnienia podczas ucieczki, kobiety są porywane, ludzie zmasakrowani. Dookoła jest tylko przemoc i zniszczenie. Wszystko to stanowi naruszenie Bożych przykazań i głębokie naruszenie człowieczeństwa.»

Caritas, kościelna organizacja pomocowa, zachęca do solidarności z naszymi bliźnimi, którzy znajdują się w tej rozpaczliwej sytuacji.

Chrześcijanin na zachodzie nie mogą być obojętni na to, co się dzieje. Wielu z uchodźców zgłasza, że nowonarodzone dzieci, osoby starsze i chorzy umierają z powodu chorób, braku jedzenia i picia oraz niedożywienia.

Caritas dotarł już do tej pory z wodą, jedzeniem, materacami do ponad 3 000 rodzin w Erbil i innych miast w okolicy.

Fot. Alexander Buehler/Caritas

//

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy na 2014 rok

Wrzesień

Ogólna: Aby osoby bezrobotne znalazły wsparcie i zatrudnienie, którego potrzebują, by godnie żyć.

Misyjna: Aby chrześcijanie, natchnieni Słowem Bożym, angażowali się w służbę ubogim i cierpiącym.

Październik

Ogólna: Aby Pan dał pokój najbardziej udręczonym przez wojnę i przemoc regionom świata.

Misyjna: Aby Światowy Dzień Misyjny rozbudził w każdym wierzącym pasję i gorliwość, by nieść Ewangelię całemu światu.

Listopad

Ogólna: Aby osoby, które cierpią z powodu samotności, zaznały bliskości Boga i wsparcia ze strony braci.

Misyjna: Aby młodzi seminarzyści, zakonnicy i zakonnice mieli mądrych i dobrze przygotowanych formatorów.

Informator Katolicki

ik@katolsk.no

Wydawca:

Oslo katolske bispedømme
Akersveien 5
0177 Oslo
tel.: 23 21 95 00
faks: 23 21 95 01

Redaktor:

Karol Michalczuk
Akersveien 5
0177 Oslo

Redakcja:

Nasjonalsjelesorgen

Druk:

Frode Fjellberg AS
Nakład: 34.250 egz.

Wydanie zamknięte: 04.09

Następne wydanie: grudzień 2014

Termin nadsyłania materiałów: 03.11

Zdjęcie na okładce: Witraż z wizerunkiem św. Sunnivy, katedra św. Olafa w Oslo.
Fot. Karol Michalczuk.

Bezpieczeństwo żywnościowe Norwegia i Europa może zrobić więcej dla głodujących na świecie

842 miliony ludzi żyje w stanie chronicznego głodu, mimo że produkujemy dość żywności, aby wyżywić całą populację świata. Przywódcy krajów europejskich muszą wziąć odpowiedzialność i zwiększyć wsparcie dla drobnych producentów wiejskich, stwierdza raport Caritas.

«Znaczną część głodujących na świecie stanowią drobni rolnicy w krajach rozwijających się. Wielu z nich nie posiada niezbędnych środków i wiedzy w celu wytworzenia wystarczającej ilości żywności dla siebie lub kończą na przegranej pozycji przegrywając z rolnictwem produkującym na dużą skalę,» mówi koordynator programu w Caritas Norge, Aina Østreng.

Zajmuje się ona na codzień tematyką związaną z bezpieczeństwem żywności i widzi, jakie znaczenie ma dostęp do wystarczającej ilości właściwej żywności dla normalnego i aktywnego życia każdego człowieka.

«Prawo dostępu do żywności jest prawem każdego człowieka, jest to właśnie bezpieczeństwo żywnościowe,» mówi Østreng.

Obecnie wiele osób nie ma zagwarantowanego tego prawa. W większości krajów głównym problemem nie jest brak żywności, ale to, że wiele osób nie może sobie pozwolić na jej zakup. Na początku tego roku Caritas Europa zwróciło się z zapytaniem do przywódców krajów europejskich, co możnaby jeszcze zrobić, aby zmienić tę sytuację. Raport *The EU's Role to End Hunger by 2025* (Rola Unii Europejskiej w zakończeniu głodu do 2025 roku - przyp. red.), który

Fot. Caritas Norge

został zaprezentowany w parlamencie uropejskim w kwietniu br, stwierdza, że bogate kraje winny zwiększyć pomoc dla drobnych producentów wiejskich dla zrównoważonego rolnictwa.

Europa musi wziąć odpowiedzialność

Kraje Europy, włącznie z Norwegią, powinny prowadzić spójną politykę, która przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego i innych krajach, podaje dalej raport.

«Unia Europejska jest ważnym czynnikiem, który przyczynia się do rozwoju rolnictwa jednak często widzimy przypadki dawania jedną ręką i zabierania drugą» dodaje Østreng. Pomoc ta ma małe znaczenie, gdy jednocześnie wprowadza się na rynek subsydiowane tanie produkty europejskie, z którymi lokalni producenci nie mogą konkurować lub pozwala się europejskim firmom zmonopolizować ważne surowce naturalne w krajach rozwijających się,» precyzuje Østreng.

Dzisiaj dotacje rolne z zachodu przyczyniają się do międzynarodowej spekulacji cenami żywności, niesprawiedliwych warunków handlowych i na światowym rynku do pogorszenia bezpieczeństwa

żywnościowego w wielu częściach świata.

Otyłość: nowa choroba ludzkości

Zła polityka bezpieczeństwa żywności to nie tylko głód, ale także problem niedożywienia. Niedożywienie może dotyczyć osób, które spożywają dość duże ilości kalorii, ale nie spożywają pożywienia, które zawiera ważne składniki odżywcze.

«Prowadzi to do osłabienia układu odporności i zwiększenia ryzyko chorób zakaźnych. Z biegiem czasu niedożywienie może mieć nieprawidłowy wpływ na rozwój fizyczny i psychiczny oraz powodować niezdolność do pracy i zwiększone ryzyko przedwczesnej śmierci,» mówi Østreng.

Według Organizacji Narodów Zjednoczonych na świecie żyje 2 miliardy ludzi pozbawionych jednego lub więcej istotnych mikroelementów, takich jak witamina A, żelazo i cynk.

W ostatnich latach otyłość stała się ogromnym problemem w wielu bogatych i średniozamożnych krajach. Głód i niedożywienie są obecnie największym zagrożeniem zdrowia na całym świecie.

cie - większym niż HIV/AIDS, malaria i gruźlica razem wzięte.

«Najbardziej dotknięte są osoby najuboższe w tych krajach, między innymi dlatego, że niezdrowe produkty spożywcze są tańsze i łatwiejsze do pozyskania niż żywność oraz inne produkty bogate w składniki odżywcze. Otyłość została nazwana nową chorobą ludzkości wśród ubogich,» dodaje Østreng.

Rozległy lobbing

Według Østreng był i ciągle jest to ważny priorytet dla całego ruchu Caritas, w tym Caritas Norge, aby przyczynić się do zwiększenia współpracy międzynarodowej na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce, Azji i Ameryce Łacińskiej.

«Poprzez projekty Caritas Norge dla ubogich drobnych rolników, wiele tysięcy ludzi poprawiło swój standard życia dzięki zwiększonej produkcji rolnej w oparciu o technikę przyjazną dla środowiska i organizację spółdzielni zrzeszających rolników. W 2014 prowadzimy aktywne projekty bezpieczeństwa żywnościowego w Sri Lance, Salwadorze, Ugandzie, Zambii i Demokratycznej Republice Kongo,» wyjaśnia Aina.

Ruch Caritas prowadzi również rozległą sieć lobbingu na poziomie międzynarodowym, w ramach systemu ONZ. Jest to szczególnie ważne w obecnych czasach, gdy świat wkrótce uzgodni nowe cele zrównoważonego rozwoju, które zastąpią Milenijne Cele Rozwoju od roku 2015. Te nowe cele rozwoju nie będą obowiązywały tylko i wyłącznie w krajach rozwijających się ale to także wyzwania i obowiązki krajów bogatych.

«Ważne jest, aby nowy program rozwoju został sporządzony na ubogich przesłankach. Ci, którzy cierpią z powodu ubóstwa i głodu muszą być zaangażowani w proces określania potrzebnych środków. Chociaż cel zwalczania głodu i niedożywienia jest celem globalnym, to wymagany jest wysoki stopień lokalnej adaptacji jeśli ten cel ma zostać osiągnięty,» mówi Østreng.

«Aby zapobiec by nowe cele zrównoważonego rozwoju nie stały się tylko pustymi słowami, należy ustanowić międzynarodowe mechanizmy, które mogą pociągnąć do odpowiedzialności dane państwa, jeśli nie będą one wypełniały

Fot. Lise Volant

swoich zobowiązań. Społeczeństwo obywatelskie, włączając w to ruch Caritas, będzie nadal odgrywać ważną rolę w monitorowaniu wysiłków państwowych w celu zabezpieczenia prawa do żywności,» dodaje.

Kampania walki z głodem

W październiku zostanie przeprowadzona w Norwegii międzynarodowa kampania Caritas pod hasłem: One human family, food for all (Jedna ludzka rodzina, żywność dla wszystkich - przyp. red.). Akcja, która została rozpoczęta w grudniu 2013 roku z papieżem Franciszkiem na czele, ma za cel przyczynić się do zwalczania głodu do roku 2025. Doroczna jesienna akcja w zakresie bezpieczeństwa żywności jest częścią kampanii i odbędzie się we wszystkich parafiach w całej Norwegii. Przebieg kampanii można będzie śledzić na Facebooku (Caritas Norge) oraz na Twitterze (@Caritas Norge) lub na naszych stronach internetowych pod adresem Caritas.no.

Co możemy zrobić?

3 proste wskazówki, aby jeść bardziej etycznie i ekologicznie:

Redukcja odpadów spożywczych

Przeciętna osoba mieszkająca w Norwegii wyrzuca średnio 51 kg jedzenia rocznie. Nie zaliczamy się do tej grupy jeżeli postaramy się wykorzystać to, co znajduje się w naszej lodówce. Wskazówka: sprawdzaj regularnie daty przydatności do spożycia oraz sporządź listę zakupów i tygodniowe plany posiłków.

Spożywaj mniej mięsa

Dla katolików piątek jest tradycyjnym dniem bez mięsa. Poprzez zmniejszenie ilości spożywanego mięsa w ciągu tygodnia, można zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych i przyczynić się do zrównoważonej produkcji żywności. Wskazówka: Podziel się bezmięsnym posiłkiem z kolegami w pracy, przyjaciółmi lub rodziną i wykorzystaj czas na refleksję i modlitwę za osoby dotknięte zmianami klimatycznymi.

Wybierz produkty pochodzące ze sprawiedliwego handlu (Fair trade)

Połowa głodujących świata to drobni rolnicy. Kupując produkty pochodzące ze sprawiedliwego handlu popierasz tych rolników i innych rzemieślników. Źródło: CAFOD (Caritas Wielka Brytania).

Fakty na temat bezpieczeństwa żywnościowego

- Bezpieczeństwo żywnościowe jest określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) jako stan, w którym wszyscy ludzie przez cały czas mają fizyczny i ekonomiczny dostęp do wystarczającej ilości zdrowej żywności, która zaspokaja ich potrzeby i wymagania, aby móc prowadzić aktywne i zdrowe życie.
- Najpoważniejszą formą złej gospodarki żywnościowej jest głód. Ostry głód, zwany także klęską głodu często występuje w wyniku krótkotrwałych i nadzwyczajnych zdarzeń, takich jak katastrofy naturalne, konflikty i wojny. Chroniczny/długotrwały głód jest wynikiem ubóstwa, bardzo często w połączeniu z nierozwiniętym rolnictwem i eksploatacją zasobów środowiska naturalnego.
- Według ONZ w 2013 głodowało 842 milionów ludzi. Odpowiada to około co 8 człowiekowi na ziemi czyli więcej niż cała populacja Europy (około 733 milionów).
- Wśród głodujących na świecie jest 60 procent kobiet i 98 procent żyje w krajach rozwijających się.
- Odsetek osób niedożywionych w regionach rozwijających się spadł z 23,2 procent w 1990-1992 do 14,9 procent w 2010-2012, według danych ONZ. Nadal możliwe jest osiągnięcie założenia Milenijnego Celu Rozwoju i zmniejszenie głodu na świecie o połowę do roku 2015, ale to wymaga ogromnego międzynarodowego zaangażowania.
- Ameryka Łacińska, Wschodnia i Południowo-Wschodnia Azja odnotowała ogromny spadek liczby głodujących, ale w innych częściach Azji i Afryce postęp jest niewielki. Afrykańskie regiony położone na południe od Sahary zamieszkuje największy procent głodujących ludzi tego kontynentu (24,8 procent).
- Na Ziemi znajduje się wystarczająca ilość żywności dla całej populacji świata. Każdego roku wyrzuca się około 1/3 wyprodukowanej żywności.
- To że ludzie głodują jest pogwałceniem praw człowieka. Prawo do żywności jest zapisane w Deklaracji Praw Człowieka ONZ z 1948 roku, i konwencji ONZ na temat ekonomicznych, społecznych i kulturalnych z 1966 roku, które zostały ratyfikowane przez większość krajów świata.
- Organizacja Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa szacuje, że popyt na żywność wzrośnie o 60% przed rokiem 2050, ze względu na rosnącą populację. Zmiany klimatyczne i nowe wzorce konsumpcji żywności, które sprawiły wzrost popytu na mięso i produkty mleczne, wzmogą dodatkową presję na zasoby naturalne i grunty rolne.

Święta Sunniva

Patronka Bergen i Vestlandet

Kult świętej Sunnivy i jej towarzyszy z Selja (Seljamennene) to najstarszy kult świętych w Norwegii, bo zapoczątkowany jeszcze za Olafa Tryggvassona pod koniec X wieku. Niestety niewiele o niej wiemy a fakty historyczne zlewają się z legendą.

Sunniva była irlandzką księżniczką, piękną i mądrą. Od wczesnej młodości pragnęła poświęcić życie Bogu. Kiedy odrzuciła zaloty księcia – Wikinga, ten najechał jej kraj. Wówczas Sunniva postanowiła opuścić Irlandię i udać się na obczyznę, aby poświęcić swe życie Bogu bez narażania ojczyzny. Razem z nią zdecydowało się na wyjazd wielu – odплыnęli oni z Irlandii na łodziach bez żagli i bez wiosł powierając swój los Opatrzności.

Prądy morskie poprowadziły ich na północ od brzegów Szkocji, obok Orkad do Firdafylke na Zachodni brzegu Norwegii, gdzie wrogo nastawieni mieszkańcy wygnali ich. Następnie sztorm rozdzielił łodzie – jedna wylądowała na małej wyspie Kinn, na północ od Sognefjord, ale niewiele wiadomo o ich losach. Dwie pozostałe łodzie zostały wyrzucone na wyspę Selja w Stad, gdzie była woda pitna, ryby i ptactwo, którym pielgrzymi mogli się żywić. Ich pojawienie się wywołało jednak obawy mieszkańców z lądu stałego, którzy myśleli, że to wyprawa Wikingów i wobec tego postanowili ich przegnać. Sunniva i towarzyszący jej ludzie trwali na modlitwie prosząc Boga o ratunek. W momencie kiedy ludzie Jarla Haakona wdarli się na wyspę, lawina kamieni zasypała wejście do jaskini, w której ukrywała się Sunniva i jej towarzysze.

Jakiś czas potem dwóch mężów z Firdafylke – Tord Eigileivsson i Tord Jorunsson – płynęło do Trondheim i zatrzymało się na noc na wyspie Selja. Zauważyli oni dziwne światło nad wyspą. Wydawało się, że spływa ono z nieba i zatrzymuje się w jednym miejscu na plaży. W miejscu tym znaleźli oni białą czaszkę, która pięknie pachniała. Będąc

Witraże przedstawiają historię życia

św. Sunnivy. Znajdują się one

w kościele p.w. św. Sunnivy w Harstad.

Fot. archiwum

Fot. Wikimedia Commons

Opracowano na podstawie
www.katolsk.no.

poganami niewiele z tego rozumieli, ale zabrali czaszkę do króla, którym był w tym czasie Olav Tryggvasson (chrześcijanin, zginął w bitwie morskiej pod Svolder w roku 1000). Król i biskup Sigurd zrozumieli, że czaszka musi być relikwią i rozpoczęli poszukiwania. Na wyspie znaleźli w jaskini wiele czaszek i szkieletów, które pachniały tak samo, w tym szczątki świętej. Olav Tryggvasson kazał w tym miejscu zbudować kaplicę i kościół. Kości świętej i jej towarzyszy zostały złożone w trumnie w roku 996. Na wyspie doświadczano wielu cudów.

Według tradycji św. Olaf odwiedził Selja w drodze z Anglii do Norwegii, aby powtórzyć wysiłki Olafa Tryggvassona i wprowadzić chrześcijaństwo.

Sunniva została ogłoszona świętą na Vestlandet, a Selja była później siedzibą biskupstwa zanim zostało ono przeniesione do Bergen (Bjørgvin), a szczątki św. Sunnivy przeniesione do kościoła Chrystusa Pana – ówczesnej katedry w Bergen (mieściła się koło Haakonshallen, dziś jest tam monument upamiętniający katedrę i pochowanych tam królów Norwegii). Uroczystość odbyła się 31 sierpnia 1170 roku.

W czasie pożarów miasta w 1170/71 i 1198 wnoszono trumnę ze szczątkami św. Sunnivy z katedry do Sandbru (oddzielającego wtedy miasto od siedziby królewskiej), co powstrzymało pożar i było uznane za cud. Około 1170 roku,

dzieje św. Sunnivy zostały spisane po łacinie w dziele Acta sanctorum in Selio.

Część relikwii towarzyszy św. Sunnivy pozostała na Selja, dokąd przywędrowali benedyktyni i zbudowali klasztor. Dziś leży on w ruinach – został zniszczony jeszcze przed reformacją. Natomiast archiwum klasztorne spłonęło w 1668r – ponoć zostało spalone z zemsty i rozpacz przez wdowę po pastorze, której nowy pastor nie chciał pomóc.

Św. Sunnive czcimy 8 maja, a także 31 sierpnia na pamiątkę przeniesienia jej szczątków do Bergen.

//

Msze św. niedzielne w języku

Oslo - St. Olav domkirke

<http://st-olav.blogspot.no/>

Niedziela, godz. 8:00 i 15:00

Kontakt: ks. Dariusz Buras, tel. 47 97 58 99

Oslo - St. Johannes

<http://stjohannes.oslo.katolsk.no/>

Sobota, godz. 19:00, Niedziela, godz. 9:30

Kontakt: o. Krzysztof Wanat SS.CC., tel. 94 42 21 33

Askim - Mariakirken

<http://mariakirken.wordpress.com/>

2-ga i 4-ta niedziela miesiąca, godz. 14:00

Kontakt: o. Piotr Pisarek OMI, tel. 90 12 96 21

Drammen - St. Laurentius kirke

<http://drammen.katolsk.no/>

Sobota, godz. 19:00, Niedziela, godz. 9:30

Kontakt: o. Stanisław Chomicz OFM, tel. 45 11 24 80

Halden - St. Peter kirke

<http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Halden>

3-cia sobota miesiąca, godz. 17:00

Kontakt: o. Roman Kunkel OMI, tel. 41 46 27 22

Sarpsborg - Sarpsborg kirke

2-ga niedziela miesiąca, godz. 16:00

Kontakt: o. Roman Kunkel OMI, tel. 41 46 27 22

Oslo - St. Hallvard kirke

<http://sthallvard.katolsk.no/nyheter/>

Sobota, godz. 19:00, Niedziela, godz. 13:00 i 19:00

Kontakt: ks. Waldemar Bożek, tel. 40 44 81 71

Arendal - St. Franciskus Xaverius kirke

<http://www.menigheten.stfx.no/>

Niedziela, godz. 15:00

Kontakt: o. Grzegorz Gryz OFM, tel. 47 65 58 54

Bergen - St. Paul kirke

<http://www.bergenpol.com>

Niedziela, godz. 15:00 i 19:30

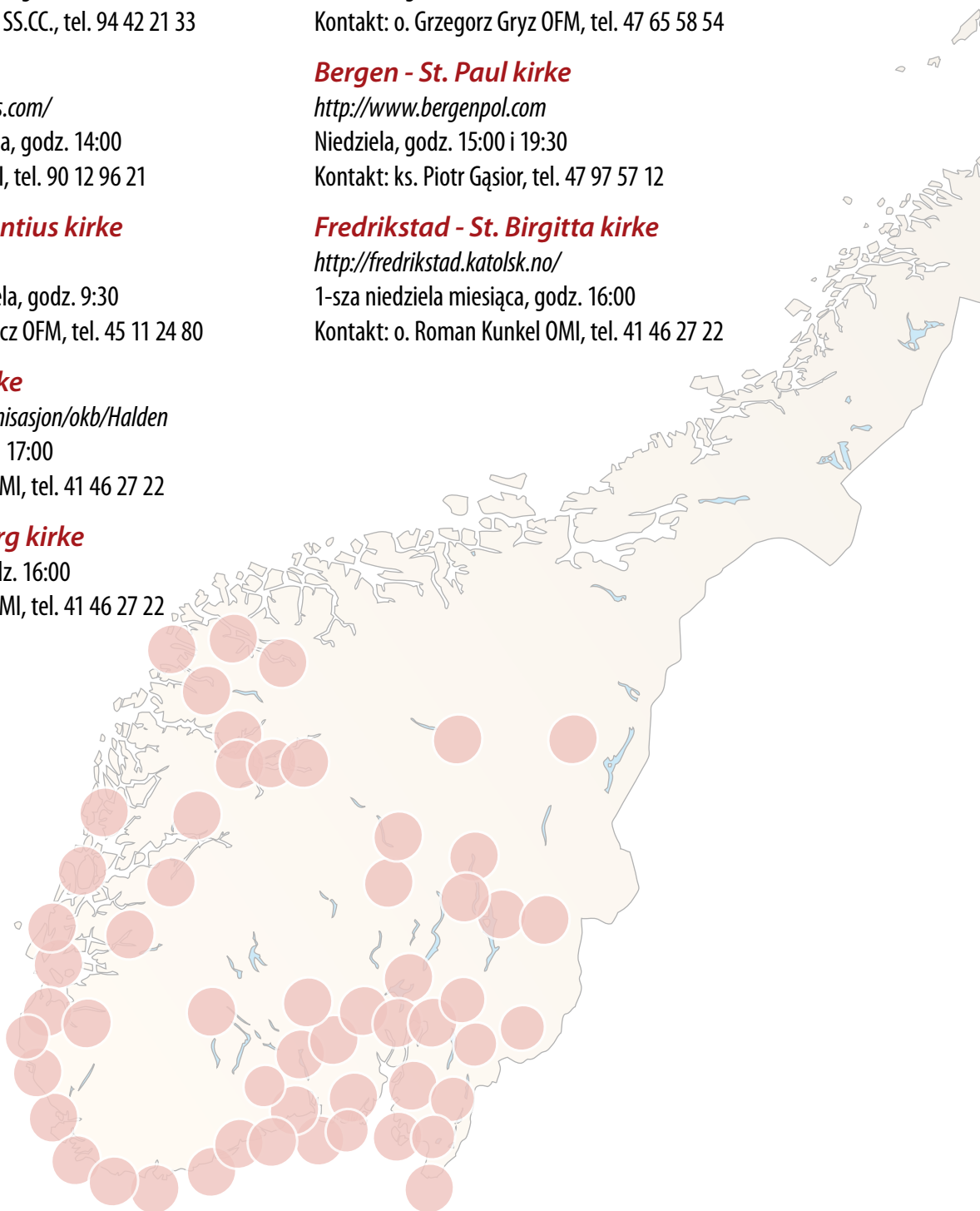
Kontakt: ks. Piotr Gąsior, tel. 47 97 57 12

Fredrikstad - St. Birgitta kirke

<http://fredrikstad.katolsk.no/>

1-sza niedziela miesiąca, godz. 16:00

Kontakt: o. Roman Kunkel OMI, tel. 41 46 27 22

polskim w Diecezji Oslo

Hamar - St. Torfinn Kirke

<http://sankttorfinn.com/>

4-ta niedziela miesiąca, godz. 17:00

Kontakt: ks. Wojciech Zaleskiewicz, tel. 46 56 33 95

Jessheim - St. Gudmund menighet

<http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Jessheim>

2-ga i 3-cia niedziela miesiąca, godz. 15:00

Kontakt: ks. Wojciech Zaleskiewicz, tel. 46 56 33 95

Kristiansand - St. Ansgar kirke

<http://stansgar.blogspot.com/>

Niedziela, godz. 9:30

Kontakt: ks. Piotr Gwizdź, tel. 47 74 79 52

Lillehammer - Mariakirken

<http://www.mariakirken.net/>

1-sza i 3-cia niedziela miesiąca, godz. 13:00

Kontakt: ks. Janusz Zakrzewski, tel. 91 19 27 59

Moss - St. Mikael kirke

<http://moss.katolsk.no/>

3-cia i 4-ta niedziela miesiąca, godz. 16:00

Kontakt: o. Roman Kunkel, tel. 41 46 27 22

Sandefjord - St. Johannes Døperens kirke

<http://sandefjord.katolsk.no/>

2-ga niedziela miesiąca, godz. 14:00

Kontakt: ks. Dawid Banaś, tel. 48 99 16 22

Stavanger - St. Svithun kirke

<http://stavanger.katolsk.no/>

Niedziela, godz. 8:00, 13 i 19:00 (od października)

Kontakt: o. Zygmunt Majcher OFM, tel. 40 03 63 42

Haugesund - St. Josef kirke

<http://www.stjosefhaugesund.com/>

Niedziela, godz. 9:30

Odda - 2-ga sobota miesiąca, godz. 17:00

Valen - 2-ga sobota miesiąca, godz. 11:00 i

4-ta niedziela miesiąca, godz. 18:00

Kontakt: ks. Łukasz Gruchała, tel. 99 09 84 56

Kongsvinger - St. Clara kirke

<http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Kongsvinger>

1-sza niedziela miesiąca, godz. 13:00

Kontakt: ks. Wojciech Zaleskiewicz, tel. 465 63 395

Larvik - St. Frans kirke

<http://st-franskirke.blogspot.com/>

1-sza niedziela miesiąca, godz. 13:00

Kontakt: ks. Dawid Banaś, tel. 48 99 16 22

Lillestrøm - St. Magnus kirke

<http://lillestrom.katolsk.no/>

Niedziela, godz. 18:00

Kontakt: . Janusz Fura, tel. 91 63 46 34

Porsgrunn - Vår Frue kirke

<http://porsgrunn.katolsk.no/>

3-cia niedziela miesiąca, godz. 13:00

Kontakt: ks. Dawid Banaś, tel. 48 99 16 22

Stabekk - Mariakirken

<http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Stabekk>

Niedziela, godz. 9:00 i 14:00

Kontakt: o. Wojciech Kotowski SS.CC., tel. 99 86 78 31

Tønsberg - St. Olav kirke

<http://tonsberg.katolsk.no/>

4-ta niedziela miesiąca, godz. 17:00

Kontakt: ks. Dawid Banaś, tel. 48 99 16 22

Dzieci uciekające przed przemocą

Ameryka Środkowa: dzieci pojawiają się same bez rodziców w okolicach przejścia granicznego z USA. Liczba dzieci, które uciekają przed przemocą i ubóstwem gwałtownie wzrasta.

Już w połowie 2014 roku liczba dzieci, które próbowały dostać się na terytorium Stanów Zjednoczonych wzrosła o ponad 100 procent., według danych przekazanych przez amerykańską straż graniczną. Przynajmniej 57 500 dzieci przybyło samotnie do granicy w tym roku. Dzieci uciekają z takich krajów jak Honduras, Salwador, które uchodzą za najbardziej brutalne na świecie. Ilość zabitych w stosunku do liczby ludności jest najwyższa w tych krajach.

- Obserwowaliśmy ten rozwój na przestrzeni kilku lat. Fakt, że wiele dzieci ucieka obecnie jest tragiczną konsekwencją przemocy i korupcji. Bardzo niewielka szansa na odniesienie sukcesu w życiu motywuje młodych aby trzymali się z daleka od tego regionu, mówi szef współpracy zagranicznej w Caritas Norve, Andreas Lid.

Caritas Norge pracuje nad poprawą sytuacji młodych ludzi w tym regionie poprzez zapewnienie edukacji tym, którzy mieszkają w rejonach najbardziej dotkniętych przemocą w kraju, który jest najbrutalniejszy na świecie.

Od 2013 roku około 120 000 dzieci uciekło do Stanów Zjednoczonych. Są one samotne w świecie pełnym niepewności i przemocy. Jednak ucieczka stanowi również zagrożenie dla nich. Podczas podróży przez Meksyk napotykają gangi przestępców i kartele narkotykowe, które zagrażają ich bezpieczeństwu. Mają nadzieję na lepszą przyszłość, ale życie emigranta w Stanach Zjednoczonych nie jest łatwe.

- Dla dzieci, które dorastają w przemocy wybór dalszej drogi życiowej to jedna z dwóch alternatyw, albo przyłączyć się do działalności kryminalnej, albo być kolejnym imigrantem bez żadnego prawa w Stanach Zjednoczonych. W tej tak bardzo trudnej i skomplikowanej sytuacji, Caritas stara się stworzyć trzecią opcję, wyjaśnia Lid.

Aby zapobiec temu, by dzieci i młodzież byli rekrutowani przez gangi prze-

Fot. Brian Auer, Flickr

Przy granicy z USA. Border Field State Park, południowa California.

stępczości zorganizowanej w regionie, Caritas skupia się na pomocy młodym między 12 a 24 rokiem życia oferując połączenie rozrywki i edukacji.

//

Caritas Norge wspiera projekty rozwojowe w Hondurasie od 1987 roku. Obecnie prowadzone są równolegle dwa. Jeden z nich to projekt regionalny, mający na celu zmniejszenie przemocy w Ameryce Środkowej, w szczególności w Hondurasie, Salwadorze i Meksyku. Drugi z projektów obejmuje cały kraj. Jest to m.in. praca na rzecz demokracji i dobrego zarządzania, ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Program jest realizowany w 41 najbardziej zagrożonych gminach Hondurasu od 2013 do 2017 roku. Organizowane są szkolenia z zakresu praw człowieka, monitorowanie sytuacji w zakresie przestrzegania praw człowieka i poparcia politycznego, zarządzania dobrami naturalnymi z naciskiem na ochronę lasów, wód i zasobów glebowych. Caritas pragnie również kontynuować swoją pracę antykorupcyjną w gminach, w których prowadzi swoją działalność. Źródło: CAFOD (Caritas Wielka Brytania).

W 2013 roku został również uruchomiony projekt w Salwadorze, który potrwa do roku 2017. Skupia się on na dwóch obszarach: demokracji i dobrym sprawowaniu władzy oraz bezpieczeństwie żywnościowym. Poprzez ten program chcemy przyczynić się do zwiększenia wiedzy na temat dywersyfikacji rolnictwa, demokracji oraz zwiększenia zdolności do skutecznego poparcia politycznego. Projekt został zainicjowany w 20 wspólnotach w pięciu regionach. Celem jest dotarcie do około 2 500 gospodarstw domowych, co odpowiada około 10 000 osób.

W programie, który przeprowadzany jest w Meksyku Caritas działa bezpośrednio z ofiarami przemocy i młodzieżą zagrożoną zwerbowaniem do działalności przestępczej, a także ich rodzinami i środowiskiem lokalnym. Celem tego projektu jest, aby ofiary przemocy i osoby w obszarach zagrożonych wzmocniły swoją wiedzę i umiejętności do przeciwdziałania przemocy. Zespół kryzysowy otrzymał przeszkolenie i udziela wsparcia ofiarom przemocy. Wzmocnienie zaufania, tworzenie komitetów i sojuszy, które mają zapobiegać przemocy w środowisku lokalnym i wśród różnych podmiotów społecznych w celu zwalczania przemocy i poprawy bezpieczeństwa w społeczeństwie.

Więcej informacji o projektach prowadzonych w Hondurasie, Salwadorze i Meksyku na stronach www.caritas.no.

Rejestracja do Kościoła katolickiego w Norwegii

Podajemy kilka możliwych sposobów rejestracji:

* wypełnij zamieszczony na następnej stronie formularz i oddaj go księdzu lub w biurze parafialnym

* na stronie internetowej: https://www.katolsk.no/personnummer_pl.php (strona w jęz. polskim)

* wyślij wiadomość e-mail na adres: personnummer@katolsk.no

(podając takie same dane jak na formularzu rejestracyjnym znajdującym się na następnej stronie)

Dzieci urodzone w Norwegii a ochrzczone w Polsce
trzeba także rejestrować w Norwegii.

Dopiero przyjechałeś do Norwegii?
A może właśnie zmieniłeś adres zamieszkania?
Poinformuj nas o tym.

Zmiana adresu zamieszkania w Norwegii

Wraz z szybko rosnącą liczbą zarejestrowanych katolików na terenie diecezji Oslo, którzy regularnie otrzymują od nas pocztę, zwiększa się również ilość zwrotów czasopism wysyłanych zarówno przez Kurie jak i przez lokalne parafie. Aby jak najlepiej zarządzać dostępnymi zasobami, które są w posiadaniu Kościoła, ważne jest aby katolicy oraz inne osoby, które regularnie otrzymują korespondencję od nas, powiadomiły o zmianie swojego adresu jak najszybciej po zaistnieniu tego faktu. Można to zrobić wysyłając wiadomość na adres: adresseforandring@katolsk.no lub wypełniając zamieszczony na następnej stronie formularz.

Nie ma dodatkowo potrzeby wysyłania zgłoszenia zmiany adresu do parafii, na terenie której mieszkamy. Wszystkie parafie, poszczególne wspólnoty i organizacje kościelne z terenu całej diecezji, czasopisma St. Olav, Informator Katolicki, a także czasopisma parafialne itp., używają tej samej listy adresowej.

Chcemy mieć możliwie najlepszy obraz wszystkich katolików
mieszkających na terenie naszych parafii.

FORMULARZ REJESTRACYJNY DO KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W NORWEGII

REGISTRERING AV KATOLIKKER I NORGE

Nazwisko / Etternavn		Imiona / Fornavn og mellomnavn	
Adres w Norwegii / Adresse i Norge		Kod pocztowy/ Miejscowość Postnummer / Sted	

	Dzień / Dag	Miesiąc / Måned	Rok / År	Norweski numer personalny / Personnummer
Data urodzenia / Fødselsdato				
Kraj urodzenia / Fødeland			Telefon	
Adres e-mail / E-post				

WSPÓŁMAŁŻONEK / EKTEFELLE

Nazwisko / Etternavn		Imiona / Fornavn og mellomnavn		
	Dzień / Dag	Miesiąc / Måned	Rok / År	Norweski numer personalny / Personnummer
Data urodzenia / Fødselsdato				
Kraj urodzenia / Fødeland			Telefon	
Adres e-mail / E-post				

DZIECI / BARN

Imię / Navn	Data urodzenia / Fødselsdato	Norweski numer personalny / Personnummer	Kraj urodzenia / Fødeland	Data i miejsce chrztu / Dato og dåpssted
1.				
2.				
3.				
4.				

Równowaga

między życiem zawodowym i prywatnym

Instytut badań społecznych NOVA poszukuje rodziców mieszkających w Norwegii do udziału w projekcie badawczym. Są to badania, które dotyczą poziomu życia Polaków mających dzieci oraz mieszkających i pracujących w Norwegii.

Celem tego projektu jest zbadanie jak polscy rodzice żyjący w Norwegii łączą pracę zawodową oraz opiekę nad dziećmi, oraz które z dostępnych rodzicom benefitów (urlop wychowawczy, zasiłek opiekuńczy i rodzinny, opieka nad dziećmi) są przez nich wykorzystywane do osiągnięcia równowagi między życiem zawodowym i prywatnym. Jest to wspólny projekt dwóch norweskich instytutów badawczych (Norwegian Social Research, NOVA and Policy and Social Research) oraz polskiego Instytutu Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi.

Badanie polega na przeprowadzeniu wywiadu, dlatego konieczne będzie osobiste spotkanie się z pracownikami instytutu NOVA. Grupą docelową są rodzice, których dzieci nie rozpoczęły jeszcze nauki w szkole. Cała rodzina nie musi przebywać w Norwegii, wystarczy że mieszka tu i pracuje jeden z rodziców od przynajmniej pół roku.

Znajomość języka angielskiego ani norweskiego nie jest wymagana, NOVA zapewnia wyspecjalizowanych tłumaczy, którzy pomogą w przeprowadzeniu wywiadu. Rozmowy odbywać się będą w 3-5 osobowych grupach. Wywiady nie będą przeprowadzane z całymi rodzinami, ale tylko z pojedynczymi rodzicami.

Fot. Karol Michalczuk

Margunn Bjørnholt (z lewej) i Kari Stefansen

Podczas tego wywiadu będziemy poruszać kwestie Państwa sytuacji rodzinnej i zawodowej oraz tego jak Państwo i Państwa rodzina organizujecie swoje codzienne życie; zapytamy także o to, z których z norweskich benefitów socjalnych Państwo korzystali oraz jakie są Państwa doświadczenia z różnymi benefitami.

Dane osób, które wezmą udział w badaniu będą poufne. Nagranie i transkrypcja z wywiadu będą przechowywane w NOVA. Dane personalne tylko w formie transkrypcji wywiadów. Nie będzie możliwości zidentyfikowania uczestników poprzez publikację wyników badania. Zakończenie projektu przewidywane jest na rok 2017. Wtedy to nagrania oraz wszelkie dane osobowe zostaną usunięte.

Udział w tym badaniu jest dobrowolny i mogą Państwo wycofać swoją zgodę na udział w każdym momencie jego

trwania. Jeśli wycofają Państwo swoją zgodę, wszystkie dotyczące Państwa informacje zostaną usunięte.

Prosimy wszystkich Państwa o udział w badaniu ponieważ interesują nas Państwa doświadczenia jako pracowników i rodziców żyjących w Norwegii.

Instytut NOVA jest największym w Norwegii instytutem badań społecznych i ma swoją siedzibę w Oslo. Za projekt odpowiedzialne są Margunn Bjørnholt oraz Kari Stefansen.

//

Osoby, które chcą wziąć udział w badaniu lub mają jakiegokolwiek pytania dotyczące samego badania mogą skontaktować się z badaczką z NOVA - Kari Stefansen

e-mail: kari.stefansen@nova.hioa.no
telefon: 95 17 67 45

Rekreacja na świeżym powietrzu

Polacy mieszkający w Norwegii chętnie łowią ryby. Należy jednak ulepszyć dostęp do informacji w języku polskim na temat łowienia ryb w morzu i wodach słodkich.

Łowienie ryb w morzu lub w wodach słodkich jest miłym, zdrowym i niedrogim sposobem spędzania wolnego czasu. Jest to ulubione zajęcie dla wielu osób, które mieszkają w Norwegii. Wielu imigrantów zarobkowych lubi także inne metody spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu, m.in. zbieranie owoców leśnych, grzybów, wycieczki górskie, spacerowanie po lesie, kąpiel w morzu czy pływanie łódką lub kajakiem. Szczególnie dużo możliwości mają ci, którzy mieszkają wokół Oslofjord.

Chociaż spędzanie czasu na świeżym powietrzu ma bardzo długą tradycję w Norwegii, to jednak liczba Norwegów, którzy łowią ryby w wolnym czasie w ramach rekreacji zmniejszyła się znacznie. Oslofjordens Friluftsråd (www.oslofjordens.org) to organizacja, która jest w posiadaniu gmin położonych wzdłuż Oslofjord od granicy ze Szwecją aż do Larvik na południowym zachodzie. Zadaniem tej organizacji jest organizowanie różnych aktywności i zajęć na świeżym powietrzu. Utrzymanie plaż, przystosowanie dostępu do wysp dla łodzi, trasy turystyczne, wynajem domków wypoczynkowych, zielona szkoła dla dzieci i młodzieży, kolonie itd. to niektóre z głównych zadań. Pracownicy organizacji spotkali wielu zapalonych wędkarzy wśród Polaków mieszkających i pracujących w Norwegii. Zaobserwowaliśmy również, że nie wszyscy jednak wiedzą jak można w pełni wykorzystać możliwości rekreacji na świeżym powietrzu. Dlatego Oslofjordens Friluftsråd chce w najbliższym czasie wydać broszurę informacyjną oraz stronę internetową w języku polskim, aby przekazać więcej informacji na następujące tematy:

Fot. Oslofjordens Friluftsråd

Drøbakundet

- Gdzie można łowić ryby i jakie gatunki ryb można spotkać w Oslofjord i w niektórych ogólnie dostępnych wodach słodkich?

- Jakie zasady i przepisy obowiązują odnośnie poszczególnych gatunków ryb, ich ochrony gatunkowej oraz rozmiarów minimalnych?

- Jakie zasady obowiązują odnośnie jedzenia ryb złowionych w miejscach, gdzie ewentualnie mogą wystąpić zanieczyszczenia wody, np. w głównym basenie portowym w Oslo?

- Co to jest prawo publiczne (allemannsretten) i co jest zapisane w norweskim prawie odnośnie spędzania wolnego czasu na łonie natury? Gdzie można chodzić, łowić ryby, rozbić namiot, rozpałcić ognisko, przycumować mniejsze łodzie, używać grille jednorazowe itd.?

Od osób nowoprzybyłych do Norwegii nie można oczekiwać, że posiadają wystarczające informacje i wiedzę na te tematy. Zapoznanie się z zasadami i przepisami obowiązującymi odnośnie

korzystania z natury stanowi pewien element integracji z norweskim społeczeństwem. Friluftsråd poprzez kościelną organizację Caritas a także kwartalnik „Informator Katolicki” chce dotrzeć z informacjami do jak największej grupy Polaków mieszkających w Norwegii. Oslofjordens Friluftsråd chce zorganizować jesienią br. darmowe kursy łowienia ryb, gdzie szczególnie zaproszeni są Polacy.

Mamy nadzieję, że uda się nam wspólnie wypracować system informacyjny, z którego będą mogły korzystać osoby polskojęzyczne. Także Norweski Związek Myśliwych i Wędkarzy (Norges Jeger og fiskeforening) jest zaangażowany w projekt, który jest finansowany i wspierany przez rząd norweski poprzez Departament Ochrony Środowiska (Miljødirektoratet).

Jeśli projekt ten się powiedzie i zyska poparcie wśród Polonii, bardzo możliwe jest, że poszerzymy informację w języku polskim również na temat innych sposobów spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu.

//

Lubisz łowić ryby? A może nigdy nie próbowałeś? MAMY DLA CIEBIE ZAPROSZENIE

Przy wsparciu Departamentu Ochrony Środowiska, Oslofjordens Friluftsråd wraz z Norweskim Związkiem Myśliwych i Wędkarzy (NJFF) organizuje wspólną wycieczkę na ryby dla Polaków mieszkających w Norwegii.

Podczas wycieczki łodzią, która zabierze nas na wody Oslo fiordu, będą obecni specjaliści ze związku wędkarskiego, aby udzielić wskazówek na temat łowienia ryb. Także połów ryb słodkowodnych będzie odbywał się z łodzi. Mamy nadzieję na dobre wędkowanie, ładną pogodę i wspólną zabawę bogatą w wędkarskie doświadczenia.

Impreza jest darmowa, ilość miejsc ograniczona, dlatego proszę pamiętać o tym, aby zgłosić chęć udziału. Decyduje kolejność zgłoszeń. Ostateczny termin rejestracji na wędkowanie w wodzie słodkiej to środa 24. września, a na łowienie w morzu środa 29. października.

Proszę zabrać swój własny sprzęt do połowów. Jeśli nie posiadasz swojej wędki, będzie możliwość użycia sprzętu przyniesionego przez członków Związku Wędkarskiego, więc każdy chętny będzie miał możliwość spróbowania.

Woda słodka

27. września, godz. 10:00 - 14:00. Miejsce spotkania: port w Lillestrøm (Lillestrøm havn), przy halach wystawowych.
Dojazd do Lillestrøm autobusem lub pociągiem.

Woda morska

1. listopada, godz. 10:00 - 14:00. Miejsce spotkania: Bryggeveien, Slemmestad (port).
Dojazd autobusem 251 z Oslo.

Zgłoszenia i pytania można kierować na adres: karolmi@online.no, lub telefonicznie: 94 89 65 65.

Fot. Karol Michalczuk

Odnowiona Villa Maria

Znajdujemy się w piwnicy dawnego budynku Villa Maria w Stabekk i zastanawiamy się nad systemem wentylacji, który jest gigantyczny.

Ściany trzeba było zburzyć, koparka wjechała do środka i duże ilości materiału wypełniającego zostały wyrzucone na zewnątrz, aby zrobić miejsce. – Podrzyło to projekt o 1 milion, mówi o. Arne. – Na szczęście otrzymaliśmy pomoc z Bonifatiuswerk/Diasporakomisariat w Niemczech. Oni byli bardzo hojni.

Budynek Villa Maria jest przedłużeniem kościoła w Stabekk. Pierwotnie był to dom opieki prowadzony przez siostry św. Antoniego. Gmina prowadziła go nadal, gdy siostry się wycofały. Budynek był wypożyczany różnym grupom przez kilka lat, w oczekiwaniu na zmianę przeznaczenia. Od jesieni stanowi on dom dla wspólnoty sercanów i centrum parafialne.

W lipcu br. budowa ma się ku końcowi i dom jest prawie gotowy do zamieszkania. – Nie jest jeszcze pewne kiedy będzie oficjalne otwarcie, najprawdopodobniej pod koniec jesieni, mówi o. Arne, proboszcz parafii w Stabekk. – Ale my zaczynamy przeprowadzkę latem.

– Kiedy rozpoczęła się przebudowa, absolutnie wszystko zostało zburzone i nic nie stoi na swoim dawnym miejscu poza zewnętrznym budynkiem.

Czyli ci, którzy znali Villa Maria dawniej, nie rozpoznają jej teraz?

– Nie, została zupełnie przebudowana. To jest obecnie inny budynek.

Budynek w rezultacie jest jasny i przytulny. Pośrodku znajduje się klatka

schodowa łącząca ze sobą trzy pietra, z wyjątkiem piwnicy. Na najwyższym piętrze znajdowały się będą biura parafialne i dla czterech mieszkających tam księży. Pokój do rozmów i również sala wspólna sercanów. na drugim piętrze znajdują się ich pokoje mieszkalne. Każdy z nich ma swój pokój z łazienką, który może w przyszłości być wyposażony w niewielką kuchnię, jeżeli będą tam mieszkali księża, którzy nie żyją we wspólnocie zakonnej. – Mamy wspólną kuchnię i salon u góry, dlatego zostało to tak pomyślane, aby na razie pomieszczenia mieszkalne nie były wyposażone w kuchnię, ale zostały przystosowane do łatwej jej montażu.

– Znajduje się tu sześć jednostek mieszkalnych, mówi o. Arne. Przeprowadzamy się tu we czterech, więc mamy miejsce dla jeszcze jednego współbrata i oprócz tego pokój gościnny.

Na pierwszym piętrze znajdują się pomieszczenia parafialne: ogromna sala, kuchnia, dwie duże sale lekcyjne, garderoba i teren na wolnym powietrzu.

Parafia otrzyma dodatkowe metry kwadratowe do wykorzystania - w jaki sposób chcecie użyć tę przestrzeń?

– Otrzymamy między 250 a 300 metrów kwadratowych dodatkowej przestrzeni, tak myślę. Oprócz nowych pokoi, które zostały zbudowane, dawne mieszkanie dla księdza zostanie odnowione i włączone w cały kompleks parafialny.

Mam nadzieję, że nowe pomieszczenia parafialne przyczynią się do wzrostu działalności parafialnej i uda nam się dzięki temu zaangażować jeszcze więcej równie zaangażowanych i oddanych wiernych, niż mamy obecnie.

Czy ma ojciec coś konkretnego na myśli?

– Do tej pory na przykład, mieliśmy lekcje katechezy dla dzieci w Eikeli. (Parafia posiada tam „aneks kościelny” gdzie między innymi sprawowana jest każdej niedzieli msza św. w jęz. angielskim. - przyp. red.) Będzie dobrze przenieść nauczanie katechezy tutaj, gdzie chodzą do kościoła i otrzymują sakramenty. Teraz dysponujemy miejscem do jeszcze większej aktywności. Myślę o pracy z dziećmi i młodzieżą, zajęcia i kursy religijne, posługę liturgiczną. Istnieje tu ogromny potencjał wzrostu, a teraz mamy zupełnie inną przestrzeń do rozwoju. Mamy nadzieję, że nowy budynek będzie wzbudzał w parafianach zapał do nowych działań.

Ale jest ojciec szczęśliwy!

– Jestem i to bardzo, bycie częścią tego projektu było bardzo ciekawym doświadczeniem. Jestem zadowolony z rezultatu, ale jestem również zadowolony ze wspaniałej współpracy, która zaistniała między różnymi podmiotami. Wzajemna współpraca i zrozumienie między naszym kierownikiem projektu i kierownikiem budowy z firmy Realbygg była znakomita i prace, które rozpoczęły się w listopadzie szły zgodnie z planem. Zostałem członkiem komitetu budowlanego.

nego w styczniu 2013 i objąłem stanowisko proboszcza jesienią 2013 roku, akurat przed rozpoczęciem rozbioru budynku. Tak więc mój pierwszy rok w parafii w dużej mierze koncentrował się na tym projekcie.

Jest ojciec z powrotem w parafii swojego dzieciństwa. Tutaj ksiądz dorastał, chodził do kościoła i na katechezę parafialną - jak to jest powrócić w to miejsce teraz jako proboszcz?

– Nominacja przyszła niespodziewanie, to po pierwsze. Drugim jest to, że parafia jest dziwnym połączeniem czegoś, co jest mi zarówno znane, jak i nieznanne. Poprzedni ksiądz, którzy pracowali w parafii pełnili swoją posługę długo. Ks. Ivens był proboszczem od 1956 roku, ks. Neve przejął parafię po nim w 1980 roku, i teraz ja w 2013 roku. Parafia była w bardzo długim okresie i w dużej mierze prowadzona tylko przez jednego kapłana. Teraz będę odpowiedzialny za nią wraz z innymi dwoma kapłanami, będzie to również duża zmiana dla parafian.

Kim są inni kapłani?

– Jednym z nich jest mój zakonny współbrat, o. Wojciech Kotowski, który jest odpowiedzialny za duszpasterstwo polskie, a drugim ks. Eystein Freuchen, wikary pracujący na połowę etatu.

Co to znaczy, że wspólnota zakonna jest połączona z parafią?

Mam nadzieję, że będzie to miało pozytywne skutki. Dwóch moich współbraci

będzie z całą pewnością pełnić swoją posługę w innych parafiach: o. Paweł Piotr Wiech, który był administratorem parafii w Hønefoss i odpowiedzialnym za duszpasterstwo dla emigrantów w diecezji, a obecnie przebywa na roku szabatowym w Polsce oraz o. Krzysztof Ireneusz Wanat, który jest odpowiedzialny za duszpasterstwo Polaków w parafii St. Johannes w Oslo. Będziemy mieli wspólne modlitwy w kościele i mam nadzieję oraz wierzę w to, że parafia doświadczy również czegoś od nas, jako wspólnoty. Będzie to dla nas okazja, aby zobaczyć siebie jako wspólnotę zakonną, nie tylko jako proboszcz i wikarzy, i tego nie mogę się już doczekać. W naszym zgromadzeniu zakonnym, polska prowincja odpowiedzialna jest za wszystkich sercanów w Norwegii. Ja jestem, można tak powiedzieć, „wypożyczony” z niemieckiej prowincji, ale mam taką nadzieję, że uda nam się pozyskać współbraci z innych kontynentów, abyśmy mogli jako wspólnota lepiej odzwierciedlać rzeczywistość Kościoła katolickiego w Norwegii.

//

Nowy adres

O. Wanat SS.CC i o. Kotowski SS.CC przeprowadzili się w sierpniu do Stabekk z mieszkania przy Nordal Bruns gate w Oslo.

Nowy adres wspólnoty sercanów to: Nyveien 17A, 1369 Stabekk.

Fakty na temat projektu

- Kontrakty zostały podpisane w październiku 2013, praca została rozpoczęta w listopadzie, a budynek został przekazany do użytku 3-go lipca.
- Około 1150 metrów kwadratowych zostało przebudowanych.
- Całość kosztowała ponad 18 milionów, z czego parafia zapłaciła ponad 11, Bonifatiuswerk i Diasporakommisariat około 5 i Diecezja Oslo 2,5.
- Kierownikiem projektu był Harald Gaukstad z EGG Arkitekter.
- Komitet budowlany składał się z następujących osób: kierownik projektu H. Gaukstad, proboszcz, o. Paweł Wiech, Gunnar i Olav Markusen, architekt Bozena Grudzińska, oraz inżynierowie konsultanci Øyvind Jelmert (elektro) i Tore Buvik (kanalizacja i rury).
- Głównym wykonawcą była firma Realbygg AS a szefem budowy Jarl Jørgensen; prąd: Kontakt El-Installasjon AS; rury: Brødrene Bastiansen AS, instalacja wodno-kanalizacyjna: Bjerke Ventilasjon AS.

Vinnerne av tegnekonkurransen er *Weronika, 4 år og Patryk, 4 år.*

Gratulerer!

**Bli med på
tegnekon-
kurransen
du også!**

**Tegn noe du
tenker på
når du hø-
rer: JUL**

Send til redaksjo-
nen **innen 10. no-
vember.**

Husk navn og alder.

Vinneren av tegne-
konkurransen får
sin tegning trykket
i neste nummer.

ADRESSE:
INFORMATOR KATOLICKI
AKERSVEIEN 5
0177 OSLO

Zwycięzcami konkursu rysunkowego są:
Weronika, lat 4 i Patryk, lat 4.
Gratulujemy!

Weź udział w konkursie rysunkowym! Narysuj, co Ci się kojarzy ze słowami: BOŻE NARODZENIE

Wyślij do redakcji **do 10. listopada.**

Pamiętaj aby podać imię i wiek.

Najładniejsza praca zostanie wydrukowana w następnym numerze.

ADRES:
INFORMATOR KATOLICKI
AKERSVEIEN 5
0177 OSLO

„Patrząc na Maryję odkrywamy oblicze Kościoła”

Kościół jako matka wierzących – to temat, który towarzyszył papieskiej katechezie podczas śródowej audiencji ogólnej 3. września. Papież Franciszek zwrócił uwagę, że nikt nie staje się chrześcijaninem o własnych siłach, ale rodzi się i rozwija w obrębie wielkiego ciała, jakim jest Kościół. Wzorem owego macierzyństwa Kościoła jest Maryja.

Podobnie jak Ona poczęła Jezusa, tak każdy z nas zostaje zrodzony jako chrześcijanin w łonie Kościoła.

„Rozumiemy zatem, że relacja, jaka łączy Maryję i Kościół jest niezwykle głęboka: patrząc na Maryję odkrywamy piękniejsze i łagodniejsze oblicze Kościoła; a spoglądając na Kościół rozpoznajemy wspaniałe rysy Maryi. A zatem my chrześcijanie nie jesteśmy sierotami, mamy mamę, matkę i to jest wielkie! Nie jesteśmy sierotami! Kościół jest matką i Maryja jest matką” – mówił papież.

Jak zaznaczył, macierzyńskim rysem Kościoła jest troska o swoje dzieci, obrona przed złem oraz zapewnienie im wzrostu. Służą do tego sakramenty, poczynając od Chrztu oraz przekaz

Ewangelii – owego Słowa, które jest w stanie przemienić wewnątrz człowieka.

„Tylko Słowo Boże ma tę zdolność, by przemienić nas od środka, od naszych najgłębszych korzeni – kontynuował Papież. – Ma tę moc Słowo Boże, ale kto je nam daje? Matka Kościół karmi nas w dzieciństwie mlekiem tego słowa, tym słowem kształci nas całe życie i to

Matka zawsze broni swoich dzieci. Ta obrona polega też na zachęcaniu do czujności: trzeba czuwać przed zasadzkami i zakusami złego. Bo nawet jeśli Bóg zwyciężył szatana, to ten wraca stale ze swoimi pokusami

jest wielkie! I to właśnie matka Kościół Słowem Bożym przemienia nas wewnątrz. Słowo Boże dawane nam przez matkę Kościół nas przekształca, sprawia, że nasze człowieczeństwo nie tętni według światowości ciała, ale według Ducha”.

Ojciec Święty nie ominął kwestii macierzyńskiej obrony przed zakusami szatana, czego również doświadczamy w Kościele, zwłaszcza w sakramentach:

„Matka zawsze broni swoich dzieci. Ta obrona polega też na zachęcaniu do czujności: trzeba czuwać przed zasadz-

kami i zakusami złego. Bo nawet jeśli Bóg zwyciężył szatana, to ten wraca stale ze swoimi pokusami, a wiemy to, bo wszyscy jesteśmy ciągle kuszeni. I nie możemy być naiwni, bo on «krąży jako lew ryczący», jak powiada apostoł Piotr. A więc nie możemy być naiwni, lecz czuwać i stawiać czoła, mocni w wierze. Trzeba bronić się dzięki wskazaniom

matki, przeciwstawiać się z pomocą matki Kościoła, który jak dobra mama zawsze towarzyszy swoim dzieciom w trudnych chwilach. Drodzy przyjaciele, taki jest Kościół, który wszy-

szy miłujemy. Taki jest Kościół, który ja kocham: matka, której leży na sercu dobro swoich dzieci i która jest zdolna oddać życie za nie. Nie możemy jednak zapominać, że Kościół to nie księża, czy my biskupi. Nie, to my wszyscy jesteśmy! Wszyscy jesteśmy Kościołem! Zgoda? I wszyscy jesteśmy dziećmi, ale i matkami innych chrześcijan. Wszyscy ochrzczeni, mężczyźni i kobiety, jesteśmy Kościołem” – powiedział Papież.